

[A. C. Normann.]

hed over, at forsvarsstyrelsen ikke på forhånd har forstået, at den tanke at lade fremmede styrker stationere på vort territorium er helt uden forbindelse med virkeligheden. Alene derfor er forslaget uegnet, og en opretholdelse af den nuværende ordning er ikke mulig, fordi denne ordning er opgivet af alle parter som værende forældet og for dyr i forhold til sine muligheder. Derfor vil det være meget beklageligt, om vi alligevel skal køre videre med den på grund af politisk uenighed om rimelige ændringer. I hvert tilfælde må vi alle ønske rationaliseringer og besparelser gennemført hurtigst muligt, og jeg går ud fra, at alle parter i det høje ting deler dette ønske.

Det er derfor det radikale venstres ønske, at der nu tilvejebringes et mere nøgternt udgangspunkt for forsvarskommissionens forhandlinger, og at arbejdet går videre også nu, efter at folketinget har taget ferie. Vi nærer stadig den opfattelse, at beredskabsstyrken må begrænses, og at tjenestetiden følgelig ligesom i andre lande kan nedsættes, samt at forsvarets generalomkostninger ikke bør undertages fra besparelshensyn. Jeg vil gerne minde om, at 52 pct. af befolkningen ved den sidste gallupundersøgelse stemte for militære besparelser. Kravet herom er altså vokset i alle kredse, og man hører også stadig sjældnere den påstand fremsat, at Danmark ikke bærer sin part af den økonomiske NATO-byrde. Jeg har ikke hørt den fremsat her i dag, og den tager sig også stadig mere besynderlig ud set på vor aktuelle økonomiske baggrund.

Tilslutningen til NATO skulle medføre et økonomisk samarbejde ved siden af det militære; dette er bestandig blevet fremhævet og understregedes stærkt så sent som på NATO-mødet her i huset for nylig, men hvordan er dette økonomiske fællesskab praktiseret hidtil? Jo, det er praktiseret på den måde, at samtlige vore NATO-partnere fører en økonomisk politik, der med voldsom styrke rammer netop vore eksporterhverv og bl. a. er årsagen til, at vi i folketinget i disse dage har måttet gennemføre ekstraordinære foranstaltninger for at udjævne de byrder, som NATO-partnerne har lagt på vort hovederhverv,

og dette på en måde, som minder om det modsatte af samarbejde.

Når hertil lægges, at de øvrige NATO-lande næsten alle får en delvis erstatning for deres direkte rustningsudgifter ved for-tjenesten på de råvarer, som oprustningen skaber efterspørgsel efter, tror jeg, det er rigtigt at sige, at også 850 mill. kr. som et mål for højden af vor økonomiske bæreevne er at betragte som et rigeligt bidrag til NATO-forsvaret i sammenligning med de andre NATO-landes bidrag.

Herefter vil jeg gerne berøre nogle andre spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen bevægede sig i en del af sin tale — jeg synes næsten, man kan sige efter sædvane — rundt i nogle smådrillerier om, hvilket parti der var for dominerende i regeringen, og hvilket parti det på urimelig måde gik ud over. Det ene øjeblik fandt det ærede medlem, at det radikale venstre veg for meget i forhold til socialdemokratiet, og i næste øjeblik var han alligevel meget bekymret for, at det radikale venstre skulle hævde sig for stærkt i militære spørgsmål. Jeg tror nu ikke, dette småfægteri interesserer så forfærdelig mange. Det ærede medlem talte om, hvad vi har nået, og hvad vi gik til valg på. Jeg synes for det radikale venstres vedkommende, at det dog tæller helt godt med, at mere end halvdelen af vort Nyborgprogram, som jeg ved det ærede medlem tidligere har interesseret sig stærkt for og egentlig i en vis udstrækning har givet tilslutning til, allerede på dette tidspunkt af regeringens samarbejde er blevet ført igennem.

Det ærede medlem havde også et par bemærkninger om vort partis stilling ved valgene og så partiets stilling over en ret lang periode i et vist perspektiv. Ak ja, det er rigtigt, at kommunevalgene bragte det radikale venstre et tab på $1\frac{1}{2}$ pct., hvis jeg skal bruge Vestkystens opgørelse, og jeg tror, den er rigtig nok. Den samme opgørelse viste et tab for venstre på 1 pct. Er der noget videre grundlag for fægteri med disse tal? Hvis man endelig skal gå langt tilbage, er det sådan, så vidt jeg kan se, at venstre er gået ned fra 37 til 25 pct. af mandattallet her i tinget. Mon vi så ikke skulle prøve at finde nogle måske lidt mere betydningsfulde ting at drille hinanden med?